

L'ocasió es una llebra
que aquell que l'agafa es seva.

Lo del món es per usar ;
lo del cel, per desitjar.

Lo poc menjar es sà,
però no engreixa.

Lo que molt se sol inflar,
per força ha de reventar.

Lo que sembraras
allò culliras.

Lo que resta
fa la festa.

Lo que un fa,
l'altre ho desfà.

Lo sentir dir
fa mentir.

L'ull blau i la cella rossa
diu que fan la galant moça.

L'un, res li basta ;
l'altre, no n tasta.

Mai podreu tenir-ho tot:
dòna borratxa i vi al bót.

Mal company i llop,
de lluny ni d'aprop.

Mal es quan la taca hi ha,
que la pols bufant sen va.

Mals companys
del dimoni són parany.

— Març, Marçot,
que cap ovella m'has mort.

— Manllevaré dos dies a l'Abril
i ten mataré més de mil.

Menjar i treballar
es vida de cristià.

Mentres ores
molt atresores.

Més amunt de la teulada
no hi ha estat tot-hom que n parla.

Molta ufana
i poca grana.

Molt menjar i poc gastar,
la renda no hi sol bastar.

Molt replega la presa,
però molt en vessa.

Molts amics té a taula Déu:
pocs a la creu.

Molts del món se queixen:
pocs el deixen.

Molts sabrien parlar
si aprenuessin de callar.

Moltes lletres i poc suc
també les escriurà un ruc.

Mula guita
de tot-hom sospita.

Nadal ab sol,
Pasqua ab foc.

Neu rodona
d'altra n dóna.

N'hi ha que ensenyen als demés
i per ells no valen res.

Ni tota boira plou,
ni tot vent mou.

No alabis lo teu
ni repenguis lo meu.

No deixis a l'amic vell,
que l nou no serà com ell.

No demanis consell
a qui es massa bo per ell.

No descobreixis pecat
sinó per necessitat.

No diguis ase a ningú
que no ho siga més que tu.

No diguis d'aquesta aigua no beuré,
que de pitjor en sé.

No diguis de l'ausent
que no diries del present.

No diguis tot lo que sents,
ni ensenyis tot lo que tens.

No donguis parer
que no l demanin primer.

No escoltis llengua de mèl,
si l cor es de fèl.

No es ric qui té molt bé,
sinó l content del que té.

No es tot hu
fer la llenya o fer-la dur.

No ets més bo si t'alaben,
ni més dolent si t desalaben.

No fa l monjo l'habit, no,
que l fa l'amor.

No feu cas del què diran:
els goços sempre lladraran.

No hagués sigut lo sinó,
mon pare fóra rector.

No hi ha bona anyada
que no hi hagi aixut.

No hi ha Març que no marcegi,
ni boig que no bogegi,
ni fill d'ase que no brami.

No hi ha Pasqua florida
que no hi hagi griva fugida.

No ofenguis mai a ningú,
ni t'ofenguis a tu.

No parlis ab qui tot ho diu,
ni riguis ab qui de tot se riu.

No pledegis ab els grans,
sinó cauras en ses mans.

No sab bé a Déu pregar
qui per mar no va.

Nostra vida es com el fil:
cada hora sen trenquen mil.

Nostre Senyor té una maça
que pica i no amenaça.

No t'agradi l cant del griu,
ni a l'hivern ni a l'estiu.

No t'alegri lo molt
ni t'entristeixi lo poc.

No t cuidessis de ningú,
Déu vindria més ab tu.

No t'han fet caure d'ones ni vi?
No cauras en tot el camí.

No tinguis per mal a algú
que pot ser més sant que tu.

No vulguis consell
de qui no l pren per ell.

No vulguis mai apuntar
aon no pots arribar.

O confessar-se
o condemnar-se.

Orar sols de boca,
pluja a la roca.

Ou petit,
poll escarbotit.

Paciència es una pasta:
més ne té qui més ne gasta.

Panxa plena fa bullicia;
panxa buida fa malícia.

Paraula endolcida,
d'altres en crida.

Paraula sense pena
i roc fugit de la mà,
qui sab aon va!

Paraules vanes, homes vans;
paraules santes, homes sants.

Pecat perdonat,
no deixa de ser pecat.

Pel camí de Barcelona,
qui s'atrapa, s'estalona.

Pel Febrer
la neu fuig com ca llebrer.

Pel Març
la cabra a l'arç.

Pels ulls l'ànima s veu:
per la boca s treu.

Pensa molt i parla poc,
i els savis te faran lloc.

Pensa, quan vegis morir,
que t'ensenyen el camí.

Pensa, quan veus caure algú,
que podries caure tu.

Pera ajudà alçà an algú
no caiguis tu.

Per amor de l'amic
no t facis cap enemic.

Perdona ton germà,
que Déu te perdonarà.

Per girar-s'hi de costat
moltes misses s'han deixat.

Per la Mare de Déu Candler,
mal es el bac que l sol no l té.

Per mar i terras busca l'or,
i es deixat el Criador.

Per molt pecador que un sia,
sempre li es mare Maria.

Per Ninou
el dia fa un pas de bou.

Per peresa de llescar
el peresós no menja pa.

Perquè estem alerta,
la mort es incerta.

Per Santa Teresa,
blat a tota tesa.

Per Sant Joan
el blat fòra del camp.

Per Sant Vicens
cessen les glaçades i s'alcen els vents.

Per un gust breu
se perd a Déu.

Plorant i rient
els nois van creixent.

Pobresa que al ric odies,
tanques la font aon beviés.

Porta la creu,
que t portarà a Déu.

Posa-t al seti darrer
i et donaran el primer.

Pregunta-t què hi fas aquí,
tu que has de morir.

Pregunta-t: què hi fas aquí?
Viure bé per ben morir.

Procurador, si es gat vell,
procura per ell.

Prova, pécador aquí
lo que a l'infern pots sofrir.

Quan al cel hi ha bassetes,
a la terra hi ha pastetes.

Quan a montanya hi ha rufa,
la tramontana ja bufa.

Quan canta l'rossinyol,
planta l'fasol.

Quan Déu aprova,
res hi fa si l'món reprova.

Quan el cel començarà,
el patir acabarà.

Quan el forment espigarà,
segadors heu de marxar.

Quan el goig es a la sala,
la tristor puja l'escala.

Quan el Montseny es florit,
fred a la plana de Vic.

Quan es jova la dòna
es pedra rodona;
quan es vella
es pedra girella,
i, aixís, mai te fis d'ella.

Quan ha perdut l'ovella
busca l'esquella.

Quan la grua torna del gruer
plega l'sembler.

Quan l'Octubre ve a la fi,
Totsants es al dematí.

Quan no hi ha rei
no hi ha llei.

Quan tinc a Déu
el cel es meu.

Quan tot cingle sia aterrat
i tot mur sia arrasat,
establirem l'igualtat.

Què corre més que un llebrer?
El lloguer.

Què es més negre que l'tinter?
El cor d'usurer.

Què fa més mal que la pesta?
Una dòna deshonest.

Què més gran que l'sol, i tindrà fi,
i tu no n'penses tenir?

Què pica més que escorpí?
Llengua de mal vehí.

Què punxa més que l punxó?
Llengua de murmurador.

Qui ab ximpls se fa,
si no n'es, sen tornarà.

Qui a Déu ha ofès
no pot queixar-se de res.

Qui a festa va,
una altra n'ha d'aparellar.

Qui al pobre no dóna,
pobre s torna.

Qui als seus pares bat,
ja té l'infern guanyat.

Qui apunta espunta.

Qui camina mal camí,
no fa bon pas a la fi.

Qui canta a la taula i xiula al llit
digueu que té l seny petit.

Qui cerca a Déu ja es feliç;
qui ja l té, es al Paradís.

Qui confessa i no combrega,
sembla i no sega.

Qui deixa tot lo creat
en Déu ho troba doblat.

Qui descobreix ton secret
descobreix son malfet.

Qui de seny es pobre,
la llengua li sobra.

Qui dia passa, l'any empeny.

Qui en el temps vol ser alabat,
no ho serà en l'eternitat.

Qui en festeigs i balls no s taca
té molt bruta la casaca.

Qui escanya-pobres ha estat,
mort endogalat.

Qui es el savi?
Aquell que ha entès
que no sab res.

Qui estima a Déu,
ja es del cel hereu.

Qui fa lo que no sol fer,
te vol enganyar o t'ha de menester.

Qui guarda costum vella
mor ab ella.